

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

קב"ח
שנה ג'

פרשת כי תשא

תשפ"ו

ליל שישי
ער"ש פרה תשפ"ה

סעודת הילולת
מוהרא"ש זי"ע תשפ"ו

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי ערב שבת פרה תשפ"ד

שבת והוראה על הפיאות

והצדיק היה מברך, שיהיה לך ילדים, היום הצדיק צריך לברך, שתרצה שיהיה לך ילדים, שתעריך מה זה ילדים, כי אפשר לשמוע היום שפה נוראית אפילו מאנשים שומרי תורה ומצוות, שהם שואלים על חשבון מי מביאים ילדים, זה עולה כסף, איך ישלמו את זה, לכן צריכים לברך היום, שתרצה שיהיה לך ילדים, אותו דבר זה בשידוכים, בחורים מבקשים ברכה לשידוך, צריך לברך אותם, שירצו להתחתן, שירצו שידוך כי הרוצים להיות שמורים בקדושה, רוצים שידוך כי הקב"ה ציווה עלינו להתחתן, ומי שרוצה באמת לעשות רצון ד', לא עושה כל מיני תנאים, כמו 'אני לא לוקח מארץ ישראל', ולא מלונדון, ולא מברזיל, צריך להתחתן כי הקב"ה אמר לנו להתחתן, ויש להתרחק מכל מיני חכמות המדמה, כמה שהבחור מתבגר הוא ממציא חכמות חדשות ונראה לו שהוא פיקח, ולכן חייבים להחליף היום את נוסח הברכות, ד' יעזור שתרצה להתחתן, ד' יעזור שתרצה ילדים.

ילדים מביאים שלום בית

בעניינים אלו אסור לפסוק לבר, בני הזוג צריכים ללכת לרב ומורה הוראה ירא שמים, שישמע את דעתה, את הכוחות שיש לה בגוף ובנפש, אבל אסור לעשות חשבון שהילדים מפריעים לישון בשבת אחה"צ, כי השנים נוסעים במרוצה, ועוד זמן קצר תהיה כבר זקן ומבוגר, ואם לא תביא דורות מי יסתכל

חסדי השם שאנו זוכים להתאסף שוב, יש הרבה על מה לדבר, על פרשת השבוע ועל שבת פרה, אנחנו הולכים להיטהר, אבל קודם כל אני רוצה להודות להשי"ת, היום בבוקר זכיתי לעשות חלאקה לבן שלי, ד' עזר לי וקיבלתי מתנה מהשמים, לעשות פיאות לבן שלי כמר יחזקאל נ"י, זה שמחה גדולה בשבילי, מתנה גדולה שקיבלתי מהקב"ה שזכיתי לעשות פיאות לילד, זה כמו לחתן ילד, ר' נתן אומר [בליקוטי הלכות גילוח]: עיקר היהדות זה הפיאות והזקן. אנשים מחפשים מה העיקר, הם לא רוצים דברים טפלים, אז ר' נתן מגלה לנו שהעיקר זה הפיאות, אם זוכים והקב"ה נתן לנו ילד בן שלש, ועושים לו פיאות ומלבישים את הכיפה ואת הציצית, זה העיקר, ואשרי הזוכים ולוקחים את הילד לחדר ואומרים איתו את הא"ב' הקדושות, זה ממש חתונה, אבל ראה זה פלא שהחלאקה עלה לי יותר מחתונה, כי עלה לי הפעקעלאך, והחתונה שעשיתי היתה בחינם לגמרי כאן בשיבה, וכעת כשאני בעל שמחה אני רוצה לברך אתכם, שכולכם תזכו לזרע של קיימא, ולגדל ילדים, ולעשות להם פיאות ולהלביש אותם בכיפה וציצית.

לברך שירצו ילדים

היום כבר צריך להחליף את נוסח הברכות, פעם היו מגיעים לצדיק,

התפילה, ובכח המעשים הטובים, והקבלות הטובות, יש אנשים שעושים סגולה כשצריכים ישועה שהם מקבלים על עצמם קבלות טובות עבור אחרים שצריכים להיושע, וזה מאוד מועיל, תפילות לחברים מאוד מועיל, ובפרט בשעת עת רצון, כשפותחים את הארון קודש, מזכירים את החבר שצריך להיפקד, ואת החבר שצריך פרנסה וכדו', ראיתי את הדבר הזה במשך השנים, שזה מאוד הועיל, שני חברים שקיבלו על עצמם, שכל אחד יתפלל עבור השני להיושע, כששניהם צריכים ישועה, וכל אחד יבקש על השני, לפרנסה ולשפע ולשמחת החיים, ולבריאות בגוף ובנפש, וד' עזר לשניהם, וראו ישועות בגוף ובנפש, וכשיש ישועה בנפש בדור הזה, זה ממש נס גדול מהשמים, אצל כל אחד מאיתנו זה נס שאנחנו יכולים להמשיך את החיים מבלי מתקפת עצבים.

לגרוס רש"י

כל זה היה רק 'הקדמה קטנה' לכבוד התגלחת, להודות לד' ברבים, כעת ניגש לשיעור, הרי בדברי רש"י רואים היכן הקב"ה דר, כידע שלהרה"ק הקדושת יו"ט זצ"ל לא היו ילדים המון שנים, והוא הלך לרבו, לצדיק, הרה"ק מצאנז זי"ע, ורבו הבטיח לו שיהיו לו בנים שיאירו את העולם, ואכן נולדו לו שני ילדיו, העצי חיים זי"ע והרה"ק מסאטמאר זי"ע, ופעם אחת כשהילדים היו קטנים, שלחם אביהם להרה"ק ר' מרדכי מנדווארנא זצ"ל ואמר להם הצדיק, תלמדו חומש רש"י כי הכרתי אנשים גדולים שלא ידעו היכן הקב"ה דר, כי לא למדו חומש רש"י, ולכן אלו שרוצים להוסיף שיעור בלימוד התורה,

עליך אחרי זה, הרי תהיה מבוגר בודד, אני מדבר עכשיו בענין זה לגבי ענייני עולם הזה, כי לגבי ענין רצון ד', אסור בכלל לעשות שיקול אם זה נוח או לא, אני מדבר על עולם הזה, הרבה יותר טוב יהיה לעולם הזה' שלך, אם יהיה לך הרבה ילדים, אבל המטפלים אומרים, שכשמתחתנים צריכים כמה שנים של ריפוי, וכעת זה לא תקופה של ילדים, אלא שלש שנים להכיר אחד את השני, כאלו דיבורים של שטויות נוראות, המטפלים האלו הורסים את האנשים, והכל בגלל בצע כסף, קודם מפרידים את בני הזוג, אחרי זה מחזירים אותם, ואז אומרים שלא יגדלו דורות, וזה ממש ההיפך מהתורה, כי לפי התורה ילדים מביאים שלום בית, כפי שרואים בתורה הקדושה בפרשת סוטה, שבעל שאין לו שלום בית כי חושד אותה בדברים הגרועים ביותר, אחרת שמצא אותה מדברת עם גבר זר [בתורה הקדושה רק עבירות נחשבין לבעיה בשלום בית ולא חוסר התאמה ושאר דברי הבל], אומר הקב"ה ימחק שמי כדי להחזיר להם את השלום בית, ואם בסוף התברר שלא עשתה את העבירה, מברכת אותה התורה בברכת 'ונקתה ונזרעה זרע' שיהיה לה הרבה ילדים, רואים מזה שילדים זה טובה לשלום בית, לפי המטפלים צריך לעשות כמה שנים של ריפוי בלי ילדים, אבל התורה אומרת שהריפוי שלהם זה עוד ילדים, ולכן אודה להקב"ה שזכיתי היום לעשות תגלחת לעוד ילד ברוך השם.

להתפלל על מי שצריך להיושע

וכל אלו המצפים לזרע של קיימא, צריכים להמשיך להאמין בכח

למוהרא"ש שאפילו בשמונה הוא לא יכול לקום, אמר לו מוהרא"ש תקום ותפלל ותקרא קריאת שמע ותחזור לישון, כל אחד עם העבודת השם שלו.

לא להתפעל מחברים המצליחים יותר

אבא שאומר לילד אחד, תהיה כמו הילד השני, תהיה כמו אח שלך, זה ממש סם המוות, זה רעל, ובטח כשאומר לו להיות כמו ילד ממשפחה אחרת, זה הכוונה מדו בד, שתהא כמידתו, ככה רואים בדברי רש"י, אני רואה את זה ברש"י אחרי שנים של גירסא ברש"י, ר' נתן כותב בהלכות פסח, שיש יותר אנשים שיש להם חלישות הדעת ועוזבים את הצדיק המסייע להם לעבודת השם, מחמת חברים טובים, יותר מאלו שעוזבים את הצדיק כי יש להם חברים לצים, ואף שהלצים הם גרועים מאוד ולוקחים את האדם מרכינו, אבל יש דבר גרוע יותר, כשיש חלישות הדעת ממי שיותר גדול ממך בעבודתו בעבודת השם, אפשר ללמוד ממנו עבודת השם ולהגיד, הוא עובד את ד' בדרכו, אני גם אעבוד את השם לפי דרכי, היה פעם חתן כאן בישיבה, שמאוד קינא בכל הבחורים שניגשים לחתונה כשסיימו מאה ואחד פעמים מסכת וכדומה, ולא היה לו בינתיים את כוחות הנפש לכך, אז הוא נהיה חבר בארגון 'חברים', ארגון העסוק בעשיית מעשי חסד, וקיבל על עצמו ללכת למאה ואחד פניות של חסד עד החתונה, זה קנאת סופרים שמרבה חכמה, מוהרא"ש מדייק שלא כתוב קנאת סופרים תרבה סופרים, סופרים הכוונה למלמדים ואברכי כולל, ואם מישהו מקנא באברך כולל, שלא יגיד אני גם אהיה סופר כמוהו,

יסיפו קודם שילמדו חומש רש"י, תתחילו ללמוד בלי להבין, רבינו אומר ובמילא יבין, אני מכיר אברך שהוא מאוד קרוב אלי, ואמר לי שהמון שנים הוא רק גרס את דברי רש"י, על אף שזה היה לו תמוה, כי בשלמא משניות וגמרא יש סגולה בתיבות הקדושות, וכן בזוהר יש סגולה בתיבות, אבל רש"י כל המטרה זה להבין, כי רש"י מפרש את החומש ואת הגמרא, ואף ראה מכתב באשר בנחל, שאפשר ללמוד דברי רש"י בהבטת עיניים, ועל כרחך שכל הענין זה להבין, אבל הוא המשיך בתמימות לגרוס, ועם הזמן ראה שהוא רואה דברים יפים ברש"י, וחיידושים נפלאים.

כל אחד כפי מידתו וכוחו

יש הרבה מה לדבר על קרבן עולה, רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב] שקרבן עולה זה כשהאדם שובר את עצמו בהתבודדות כקרבן עולה, אבל כרגע נדבר על דברי רש"י על הפסוק ולבש הכהן מדו בד, רש"י כותב: היא הכתונת, ומה תלמוד לומר מדו, שתהא כמידתו, כל כהן צריך ללבוש את הכתונת במידתו, ולא במידת חבירו, ואני לומד מדברי הרש"י שאני לא יכול לחקות את החבר שלי, ואם חבר שלי יכול לקום כל בוקר 4 בבוקר, או שהוא מצליח לסיים את כל השיעורים, אומר לי הקב"ה שאני ילבש כתונת במידה שלי, ולא במידה של חברי, פעם הגיע יהודי לרבינו ואמר שהוא לא מסוגל לקום בחצות, אמר לו רבינו החצות שלך יהיה בשעה 3, הגיע יהודי למוהרא"ש ואמר לו שהוא לא יכול לקום 3 ואפילו לא 6, אמר לו מוהרא"ש תקום 8, הגיע יהודי ואמר

חכמים, והיו בתי כנסיות של הבעלי בתים, והאנשים הפשוטים חיפשו מניינים, ואף אחד לא הסתכל על החייטים ועל הבעלי עגלה, ואז הגיע הבעשטה"ק והכניס את האנשים הפשוטים בתוך כלל ישראל, הוא החשיב כל פעולה שהם הצליחו לעשות, אם זה עשיית חסד לכל סוגיו, יש אנשים שהולכים לבתי חולים להניח תפילין לאנשים, ויש כאלו שיש להם רכב ולוקחים את האנשים לבתי חולים, וכל מיני סוגי עזרה, כל אחד עושה את מה שהוא יכול לעשות, מדר בד, כמידתו, לא להסתכל על אחרים ולרצות לעשות כמוהם, כי זה יפיל אותך יותר מהלצים, יש לצים שמגיעים ואומרים לי, מה אתה לומד משניות? מצאת לך דרך? אתה חושב שרק אתה לומד? האם כולם לא לומדים? והאמת היא שמהלץ אני לא מתפעל כלל, כי למה כשמישהו הולך לאכול טשולנט באיזה מקום שהוא מצא ששם מוכרים הכי טעים, אם יגיע חבר ויגיד לו, מה אתה חושב שרק אתה אוכל טעים? האם בכל המקומות אין טשולנט כזה? הוא פשוט יצחק ולא יתייחס, כי זה טעים לו והוא ימשיך לקנות איפה שטעים לו, אותו דבר זה בהיכל הקודש, אני מצאתי כאן מה שטעים לי, ואני לא מתפעל מהלצים, אבל אם רואים איזה אברך שחיי עבודת השם מאירים לו, בכל מקום שהולך, טוב לו, רואים את העדיניות עליו, רואים את ההתבודדות שלו, זה יכול מאוד לשבור, אל תסתכל על השני, תעשה גם התבודדות, ותגיד, רבש"ע אני גם רוצה מידות מעודנות, אני גם רוצה להיות בשמחה, אבל לא להתפעל ולהישבר ולחשוב שצריך לעשות כמוהו.

אני הולך לעזוב את העבודה ולהיכנס לכולל - אני אקבל כל אחד לכולל, אף אם אין לך חולצה לבנה, כל מי שרוצה יכול להיכנס לכולל - אבל כתוב קנאת סופרים תרבה 'חכמה', כל אחד מרבה את החכמה שלו, את העבודת השם שלו, כפי מידתו, הוא לומד בהתמדה, אני אעשה חסד בהתמדה.

כל אחד יעשה הכי טוב מה שהוא יכול

מוהרא"ש היה מספר שהגיע פעם אחת בעל עגלה, אל רב העיר, ואמר לו, מה זה הדבר הזה שהרב יושב ולומד כל היום, וכולנו מחזיקים אותו בפרנסתו, ואילו אני עובד קשה, שאל אותו הרב אתה רוצה שמישהו יממן אותך ותלמד, הוא ענה שכן, אמר לו הרב אני יממן אותך, ובוא תשב ותלמד, אמר היהודי הרי אני לא יודע ללמוד, אמר לו הרב מספיק שתגיד תהלים, והיהודי עזב את העבודה שלו, והתיישב להגיד תהלים, במזמור י' הוא כבר יצא לעשות תה, במזמור כ' הוא חיפש סוכרזית, במזמור ל' הוא חיפש לימון, ובמזמור מ' הוא נרדם, ובמזמור נ' הוא אמר לרב שהוא כבר לא כועס עליו והוא חוזר לסוס ועגלה שלו, ושהרב ישב וילמד עד מאה ועשרים שנה, צריך לדעת שלא כל אחד שיושב בכולל נהיה דיין, זה ענין של סיעתא דשמיא, הקב"ה נותן מתנה ליהודי שיוכל לפסוק, וכל אחד שלומד יש לו את המדרגה שלו בלימוד, ואם הוא רואה שחבר שלו לומד בהתמדה, שילמד ממנו לעבודת השם שלו, ויעשה את מה שהוא יכול לעשות יותר טוב.

החשיבות של היהודים הפשוטים

לפני שהבעל שם הקדוש הגיע לעולם, היו בתי כנסיות לתלמידי

לבכות רק בהתבודדות

אני לא חושב עליה ולא מעוניים לעשות אותה מרוצה ושמחה, רבש"ע למה אני לא חושב כעת לפני החג לקנות לה איזה תכשיט או בגד, אפשר להיות יהודי יפה שקונה 'אתה הראית', אבל האמת היא שלא יקרה כלום אם לא יקנה אתה הראית, ואם הוא רק קונה אתה הראית ולאשתו הוא לא קונה כלום, צדקה זה דבר מאוד חשוב, אבל קודם צריך לתת לאשה, גם אם היא אומרת אני לא צריכה, אני יודעת שאתה לחוץ כעת כלכלי אני לא רוצה, תביא לה מתנה ותתן לה, עם אשה לא משתמשים רק כי צריכים להיקרא נשוי, כי כשהמשפחה מתכנסת לא מתאים שתבוא לשם בודד, ואתה לא רוצה להיקרא לזוה, ועוד מעט כשיהיה חשיבות יותר גדולה להיות גרוש, כן תרצה לבוא לשם גרוש, העיקר לא להיות מפסידן, תכיר בטובה הגדולה שהקב"ה נתן לך.

אנחנו מוצאים השבוע עוד דבר חשוב ברש"י, ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה, וכתב רש"י דרך ארץ שלא ימזוג כוס לרבו בבגדים שבישל בהן, ולכן יש ללבוש בגדים אחרים בעבודה ולא להיות עם הבגדים המלוכלכים מהוצאת הדשן, ואני רואה כאן ברש"י שיש שני מיני בגדים בעבודת השם, יש בגדים שבהם הולכים להתבודדות, ובוכים להקב"ה, ופותחים את הלב, ומוציאים את כל המוגלה והזיהום והעצבות הנדחקת בלב, אבל אחרי זה הולכים לבית כנסת ללמוד ולהתפלל ולעשות מצוות, חייבים ללבוש בגדים אחרים, בגדים של שמחה, לא חושבים מהעבר ולא חושבים מכל העבירות שעשו פעם, צריך להיות בשמחה, בהתבודדות נלך עם בגדי ההתבודדות, ונבכה על מצבינו, רבש"ע אני יודע מה האמת, מי אני באמת, אני יודע כמה אני רחוק ממך, למה אני צופה בדברים אסורים, למה אני כועס, ואני עוד כועס על אשתי, למה אני לא מכיר במתנה הטובה שנתת לי.

שאשתך תהיה הקווי נייעס שלך

כשאברך מגיע הביתה ומתיישב לאכול ארוחת ערב, אם אין לו לימודים טובים, הוא לוקח את הטלפון ומתקשר לשמוע חדשות בקווי הנייעס, בקול הצפרדעים וכו', והאשה מלאה במידות טובות, ושותקת ולא אומרת כלום, למה שלא תשב ותשאל אותה איך עבר עליה היום, למה שהיא לא תהיה הקווי נייעס שלך, אם הייתם יודעים מי מדבר בקווי האלו, לא הייתם מעיזים לשמוע אותם, הראיתי לא מזמן לבחור אחד, על אחד המדברים בקווי, ואמרתי לו שהיהודי הזה הוא זה שמשמיע שם את הדרשות, והבחור נבהל, מה? אותו אני שומע? ואם אשתך יושבת ובוכה, לא קרה כלום, מותר לה לבכות, גם לגברים יש לפעמים רצון לבכות, אבל לא מתאים

לא לכפור בטובה

שומו שמים האברך היה פעם בחור, והיה כל כך בודד, הוא ראה עוד חבר מתחתן ועוד חבר מתחתן, הצער ויסורי הנפש היו נוראים באותה תקופה, אף אחד לא רצה אותו, והנה הקב"ה עזר לו והתחתן, למה הוא לא מכיר במתנה, לא קרה כלום שיש לה כל מיני עניינים וכו', גם לנו יש, ולכן אנחנו כאן בעולם הזה לעבוד על זה, תבכה לרבש"ע ותגיד: למה אני כועס עליה ולא מרוצה ממנה, למה אני מתעצבן ממנה, למה

שלא איתה שעה אחת אחרי העבודה ולשוחח, אם היא לא נותנת לך לצאת אחרי זה בחזרה לבית כנסת, כנראה שבשעה הזאת לא היית ממש בבית, היית עסוק עם הטלפון שלך, למה אתה בכלל מכניס את זה הביתה, הרי יש לך ילדים, חייבים לשמור עליהם, ואם שניכם יושבים עם הטלפון ירחם השם עליכם, ואם השלום בית שלכם זה רק אם אתם צופים יחד בטלפון ד' ישמרנו, יעזור לכם ד' שיהיה לכם שלום בית.

הצדיק מטוהר מטומאת ניאוף

וזוכים לשלום בית על ידי פרשת פרה, כי רבינו אומר שטומאת מת, שהיא אבי אבות הטומאה, הכוונה לתאוות ניאוף, היום אין טהרה מטומאת מת, אבל היום נטהרים מתאוות ניאוף, והעצה להיטהר מזה היא לבוא אל הכהן אל הצדיק, ולהקשיב לכל דבריו ולציית, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן ע"ד] אחר פורים קורין פרשת פרה והיא הכנה לפסח. באים לכהן והכהן אומר דברים שנראים מוזרים ומעניינים, לוקחים כמה עשבים ולוקחים פרה בלי שערות שחורות, ומערכבים עם מים, וזורקים מים, והאם יכול לחשוב לעצמו, וכי זה מה שיעזור לי, אבל ככה הכהן עושה והכהן מביא טהרה לאדם, אותו דבר זה אם הצדיק אומר לך שתקח משניות ותגרוס פרק אחד ליום, אל תתחכם, זה מה שיטהר אותך, אל תסתכל על האנשים החשובים האלו שמסיימים כל חודש משניות, אני נוסע לפעמים עם נהגים חדשים, וכשרואים מרחוק משאית הם מיד מתחילים להוריד את המהירות עד כדי עצירה, ואני אומר להם, מה אתה מסתכל על מה שיש במרחקים, תראה

לבעל לבכות לאשה, וגם לחבר אין חבר טוב שאפשר לבכות אליו, אז הולכים ובוכים להקב"ה, או בוכים בציון של צדיק, בוכים ומשתחררים, אבל אשתך תלויה בך, והיא רוצה לבכות ולספר מה אמרה לה אחותה וגיסתה, תקשיב לה, אף שאין לך כח עכשיו, כי המוח שלך עסוק עכשיו לגלגל כסף, כי לוויית כסף מהשכן שלך לשבוע אחד, והשבוע נגמר, וכל החשבון שהיה לך מהיכן לשלם נגנו כי הבנק בדיוק נסגר, והיא רוצה כעת לבכות, ואתה רוצה לברוח מהכל ולשמוע את קול הצפרדעים, אבל רצון השם היא שתקשיב לה, תשאל אותה מה עוד היה היום, מי עוד התקשר, והאם יצאה, וגם אתה תספר לה איזה משהו יפה שהיה לך, מצאת חבר, והלכת למכולת וכו', ואם אשתך לא מעניינת אותך, המצב מר ואיום, תיזכר איזה שמחה היה לך כשהתחתנת, מה השתנה, היא לא השתנתה כלל, אתה השתנית, תבקש מהקב"ה שיהיה לך טוב איתה, תטייל איתה, אם היא רוצה לאכול ביחד תאכל איתה, אם היא רוצה לקנות קניות, תלך איתה, אלו לא דברים מיותרים, כי אי אפשר להיות ירא שמים רק אם בבית נעים ואם יש שלום בית.

לא להיות עסוק בטלפון בבית

תבכה על זה לרבש"ע שיהיה לך נעים בבית, תגיד, רבש"ע למה אני לא רוצה להיות בבית, הרי האברך לא נמצא כל היום בבית, כי זה מאוד לא בריא להיות כל היום בבית, ולכן האברך יוצא לעבודה, ויוצא שלש פעמים לבית כנסת להתפלל וללימודים שלו, אבל את ה'קצת זמן' שהוא צריך להיות בבית, אין לו סבלנות אליה, למה

קדושה וטהרה, ואם אתה רוצה בחופש ללכת עם משקפיים מזורות, ולפתוח כמה כפתורים בחולצה להיראות חברמן, מצויין, שזה יהיה החופש שלך, רק תזכור להתפלל שחרית מנחה מעריב, ואם אתה רוצה ללבוש שם חולצה צבעונית או בגדים צבעוניים, תלבש, ותוציא את כל הנערות שבוער בך ותראה שהכל כלום, ואם בכל השנה אתה לובש בגדים צבעוניים, אז שם תלבש שחור לבן... הרי חייבים לעשות שינוי בחופש, מצויין, אין בעיה בדברים האלו, כל עוד שאתה עושה את זה לפי התורה, עם ראש נקי, ועם אשתך, ולא לשבת עם חברים במקומות מפוקפקים.

אני נשוי הכי טוב

ומי שלא מבין את זה חייב לבכות על זה לרבש"ע, ולספר את האמת להקב"ה, רבש"ע יש לי טומאת מת בראש, תאוות ניאוף, אשתי לא טובה לי, רבש"ע מה יהיה איתי, כשיהודי חושב שמישהו אחר התחתן יותר טוב, זה טומאת מת, ואם מישהו חושב להתגרש ולהתחתן עם מישהי אחרת, שידע שהיא טובה לו עד לרגע שיקדש אותה, דקה אחרי שיגיד הרי את מקודשת לי, יבוא היצר ויבלבל אותו שוב עם טומאת מת, הס"מ מנסה להיכנס לכל בית נשוי ולהפריד את הלבבות, כדי להרחיקם מהקדושה ולהכניס בהם טומאת מת, כל אברך חייב לדעת שהוא נשוי הכי טוב שיש, ולהוציא טומאת מת מראשו, ויוצאים מזה על ידי שמצייתים לצדיק.

הצדיק יותר ממך אפילו אם זה רק
בנקודה אחת

מה קורה לידך, תסתכל כאן על עצמך, אני שומע בחזרה אחרי הרבה שנים שאברכים אומרים לי שזה לימד אותם להסתכל על עצמם, מוהרא"ש היה מספר על איזה אדמו"ר גדול שכל פעם שנסעו ברכב במנהרה, הוא כופף את ראשו... אנשים מסתכלים שם ושם, ולא מסתכלים על עצמם, אנשים מסתכלים על זה שמסיים כל חודש ששה סדרי משנה, או על האברך החשוב בארץ ישראל שמסיים כל חודש ש"ס בבלי וירושלמי, אסור לנו להסתכל על אחרים, אנחנו מתחדשים עכשיו בשבת בפרה, ומקבלים על עצמינו לפתוח כל יום את המשניות וללמוד פרק אחד, וזה פרשת פרה, להקשיב לקול הכהן, הכהן יטהר אותנו עם עצותיו.

לא לנסוע לחופש עם חברים

הכהן מלמד אותנו להיות בטהרה, על ידי שלומדים משניות, ועל ידי שאומרים תהלים, ועל ידי שהולכים התבודדות, וכשאתה הולך התבודדות, תבקש על טהרת המחשבה, תבקש על זה שאין לך שלום בית, רבש"ע למה לא טוב לי בבית, למה אני מעדיף לצאת עם חברים, הרי רוב היום אנחנו בין כה עם חברים בעבודה ובבית כנסת, למה אי אפשר לצאת לטייל קצת עם האשה, למה לא לנסוע לחופש איתה, נפלתם על הראש? לנסוע לחופש עם חברים? תיסע עם אשתך, אולי בקהילה אחרת אסור לנסוע עם האשה... אבל כאן אם ישמעו שנסעת עם אשתך, תהיה מחשובי הקהילה, ימנו אותך לז' טובי הקהילה, כמובן שהכל חייב להיות בקדושה וטהרה, אסור ללכת למקומות שיש תערובות אנשים ונשים, אבל תצא איתה למקומות שנקי שם, וזה נקרא

הכנסת עם בגדי עבודה, ואני מתמוסס מרגשות איך שהאברך עוזב הכל ומגיע להתפלל, והוא רואה אברכים שמתפללים עם בגדים מוזרים, הדבר היפה ביותר שאברכים מגיעים לבית הכנסת ומניחים תפילין, היה שווה כל העמל, אחד מהתפילות שלי כל הזמן 'למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה', כשאני שומע שאנשים הולכים לבית הכנסת אני יודע שלא יגעתי לריק, יש אנשים שעובדים שבעים שנה לריק ולא יודעים בכלל שעבדו למישהו ולא להקב"ה, כשאני רואה אברכים שאין להם מנהל משגיח או ראש ישיבה או הורים, ואף אחד לא בודק אם הוא הגיע לבית הכנסת להתפלל, כי יש כמה וכמה בתי כנסיות, ואעפ"כ הוא עוזב הכל ובוחר לבוא להתפלל, ומי מדבר על האברכים שעוד הולכים למקווה קודם לכן, אין יותר גדול מזה.

לשמוע לצדיק ולכל עצותיו

אנחנו חייבים להמשיך לציית לצדיק, ואם הצדיק אומר לקחת אפר ומים וזה יטהר אותנו, נעשה את זה, ואם הכהן אומר לנו ללכת הביתה ולקנות מתנה לחג לאשה, אז נעשה את זה, אברך אחד שאל אותי היום מה לעשות שאמא שלו צריכה איזה תכשיט לחג, ואבא שלו לא רוצה לקנות, והוא שואל אם מותר לו לקנות לה את התכשיט ולכתוב את השם של אביו, אמרתי לו שצריך לחשוב טוב טוב איך לעשות את זה, כי אחרי זה היא תגיד תודה לאבא, והוא יצעק, ויהיה רק יותר גרוע, ושאלתי אותו אם הוא יכול להציע לאבא שלו שיש לו כסף מיותר ויתן לו לקנות תכשיט, הוא אומר שאבא שלו אומר שזה מיותר ולא

שמעתי דבר מאוד מעניין מהרה"צ ר' יצחק, בפרשת מצורע כתוב והעמיד הכהן הַמְטָהֵר את האיש הַמְטָהֵר, הַמְטָהֵר זה הכהן ו-הַמְטָהֵר זה האיש הטמא המצורע שבא לכהן שיטהרנו, מה ההבדל ביניהם, נקודה אחת, אצל הצדיק יש שו"א שזה ב' נקודות, ואצל האיש שבא לצדיק יש חירי"ק רק נקודה אחת, וזה בא ללמדינו שלא יאמר האדם, וכי הצדיק הזה גדול כל כך שיכול לטהרנו, כי די בזה שהצדיק גדול ממך רק בנקודה אחת, אם מצאת צדיק שגדול ממך בנקודה אחת, תקבל ממנו את העצות והוא יטהר אותך, ברוך השם שמצאנו את הכהן, הגענו כאן לרבינו בחיידר היכל הקודש, הכל ערוך לפנינו כשולחן הערוך, ובפרשת פרה נהגו לנסוע לצדיקים, סבא שלי זצ"ל היה נוסע לליזענסק לשבת פרה, הוא חיפש צדיק שיטהרנו, לנו יש את רבינו, נוציא את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ונקבל טהרה, אם שואלים אותך לאן נוסעים לשבת פרה, התשובה שנוסעים לסלון, ומוציאים את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ומתחזקים בעצות הקדושות של רבינו.

תענוג לראות אברכים מתפללים במנין באמצע עבודה

הייתי עכשיו במנחה מעריב בבית הכנסת ברחוב 'ירושלים' כאן בקריה, וכל כך נהייתי מזה שאברכים עוצרים את הכל ובאים להתפלל, פגשתי איזה איש חשוב בווייליאמסבורג, ואומר לי ביקרתי בקריה וראיתי את האברכים שלך, וכי בשביל אלו בנית קריה? זה מאוד מעניין שאני והוא מסתכלים על אותם אברכים ושנינו רואים משהו שונה, אני רואה אברך רץ לבית

יואל בן ריצא רעכיל תלמיד רבינו אליעזר שלמה, ברוך השם היה היום קידוש השם, בחנוכת השטח החדש לחברת הצלה, אפילו הגויים אמרו שהם מתפעלים מהאברכים, ואמרתי לאברכים, שגם אני קיבלתי פעם הצלת חיים, מוהרא"ש הציל לי את החיים, אני לא רוצה שתצחקו, אבל אתם מכירים את הבן אדם שעומד כאן עם שלט כבר שלושים שנה ומפגין... ככה בדיוק אני הייתי עושה אם לא הייתי מתקרב למוהרא"ש, ככה הייתי עושה וצועק ומכריז חמישים שנה, אבל מוהרא"ש נתן לי שכל, ואמר לי תגיד משניות בזמן הזה, אני יכול לתת לכם הרבה משלים, אבל לא רוצה לבזות אנשים... מוהרא"ש אמר לי שבזמן הזה אני יכול ללמוד או לטייל עם אשתי ולבנות בית להשראת השכינה, וכך יגדלו ילדים בריאים, אי אפשר לעבוד על הילדים, הם יודעים היטב אם יש שלום בית או לא, הייתי פעם בחתונה לאסוף כסף למוסדות, והיה שם יהודי שאכל ארטיק, והחביא מתחת לשולחן, שאלתי אותו למה הוא מחביא, הוא אמר שלא רוצה שהילדים שלו יראו, אמרתי לו שלא ידאג, הבן שלו כבר עושה אותו דבר בשולחן השני, הילדים רואים את השלום בית של ההורים על העיניים, וכך הם יגדלו בריאים בנפשם, וירצו להישאר בבית הזה, וירצו להישאר יהודים חרדים לדי ולתורתו, ד' יעזור שנוכה שיקויים בנו לטהר טמאים באומר קדוש.

קונים מתנות לאשה, אם יש כסף, שמים בצד... אני מבקש ממכם תצייתו לצדיק ותצייתו לתורה, ותקנו מתנה לחג, תקנו לה איזה בגד, ואם היא קונה כל יום בגד, אז תעזור לה לקנות כל יום, למה צריך כסף אם לא כדי להביא לאשה, ברוך השם שיש לך מקום איפה לשים שם את הכסף, ברוך השם שאתה נשוי, וכי עדיף להיות אדם בודד ולשים את הכסף בצד, שיהיה לך מה לתת למושב זקנים, וכי עדיף שתתרום את הכסף למחקר לחקור תולעים, או לאיזה ארגונים מוזרים ששולחים לעניים גויים באפריקה, תביא את זה לאשתך, ואז יהיה לך עוד יותר כסף, אברך שיש לו ראש טוב יכול להסתדר ולא לתת וכו', אבל עדיף שתסתדר בצורה כזאת שכן תתן לה מה שהיא רוצה וצריכה.

בסוף יתקבל תורת מוהרא"ש

יצאתי כאן לקריה היום כדי להתחיל כאן כתיבת האותיות, אנחנו כל השנים לוקחים איתנו מכאן ספר תורה לאומן לראש השנה, ולכן התחלנו לכתוב ספר תורה קטן, שיהיה יותר קל לקחת לאומן, התחלנו בראשית, מוהרא"ש היה אומר ש'בראשיית' ראשי תיבות, בסוף יתקבל תורת רבינו אליעזר שלמה, כל תיקוני זוהר הולך על תיבת בראשית, אשרי האדם שזוכה והולך למקוה כל בוקר ולומד קצת תיקוני זוהר, זה לא החלק של הריפוי, זה יותר חלק הרחצה והניקוי לנשמה, אני גם הכנסתי את שמי, כתיבת בראשית,

סעודת הילולת מוהרא"ש זי"ע תשפ"ו

- התאספנו היום לכבוד הילולת מורה דרכינו מוהרא"ש זי"ע, זה נראה כאילו שזה קרה אתמול, אבל כשמסתכלים בלוח רואים שזה כבר ההילולא האחד עשרה, אנחנו כל הזמן מרגישים ממש כאילו מוהרא"ש כאן איתנו, מוהרא"ש יושב כאן ומדריך אותנו את הלימודים הקדושים מרבינו, בדרך כלל כשמתאספים ביוםא דהילולא אנשים אוהבים לשמוע סיפורים ומופתים על הצדיק, אבל ר' נתן כותב בשיחות הר"ן [שיחה רמ"ט] שאפשר לספר המון מופתים מרבינו, אבל עיקר המופתים שראו אצל רבינו היה בענין התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, איך שכל אחד שרק נכנס אל רבינו מיד נתהפך לבכו בהתלהבות לעבודת השם, ומיד התמלא בהרהורי תשובה, ורבנו לימד אותו לחשוב מהקב"ה ולחיות עם הקב"ה, ועל המופתים האלו צריכים לדבר בהילולת מוהרא"ש.
- מאוד קשה לצמצם בדרשה אחת את כל השכל שזכינו לקבל ממוהרא"ש, פעם אחת ביקר מוהרא"ש בשיבה, ונתן שם דרשה, ואחרי שיצא הוא אמר לי, 'מהדרשה הזאת תעשה מאה שיעורים', אז איך אני יכול עכשיו לקחת אלפי שיעורים ולצמצם בדרשה אחת, אבל ננסה לדבר קצת התחזקות בשכלו של מוהרא"ש.
- באומאן זכינו לשמוע את מוהרא"ש מדבר בלילה האמצעי בימי ראש השנה, בשנים הראשונות לא הבנתי כל כך כי הוא דיבר בלשון קודש, ובפרט שאנשים כל כך עייפים באומאן ונרדמים... אבל עם הזמן התגלתי להבין את הדרשה בלשון קודש, ופעם אחת צעק מוהרא"ש ושאל 'מה הענין של רבינו', וכל אחד ניסה לענות משהו, מוהרא"ש לא הסכים להמשיך בדרשה עד שהאנשים יענו, כל אחד צעק תשובה אחרת, ואז אמר מוהרא"ש כל עניינו של רבינו זה 'התחזקות', זה הענין של רבינו, זיך דערהאלטן, עובר על האדם מה שעובר, מן השמים מנסים את כל אחד, לפעמים עובר על האדם תקופות קשות ביותר, ואז מגיע הענין של רבינו, להחזיק מעמד.
- יצא לי היום לדבר עם אחד החברים על ידי מכתב, היום מדברים במכתבים, והוא אומר לי שהוא לא יכול יותר, הוא מרגיש לוזר הכי גדול, הכשלון הגדול ביותר, והוא רוצה לאבד תקוה, לא חשבתי שאני יכול לחזק אותו בתקופה כזאת ובוודאי שלא במכתב, אולי פנים אל פנים זה יותר קל, אבל האמת הוא שדווקא בזמן כזה נכנס כל הענין של רבינו, כי אם הכל זורם והכל טוב, הרי טוב, אבל כשקשה נכנס כל הענין של רבינו, רבינו

לשים הכל על שמו של היהודי, וכשהספינה הגיעה ליעד מת מנהיג הספינה והיהודי קיבל את כל החיטים שהיו על שמו ונהיה עשיר גדול, וכשרבינו סיים את הסיפור הוא אמר: היהלום לא היה שלו, והראיה שהוא איבד את זה, החיטים שבספינה היו שלו והראיה שבסוף הם היו אצלו, וכל זה קרה רק בגלל שהחזיק מעמד שקורין דערהאלט"ן.

- אנשי שלומינו היקרים כשהתאפסנו כעת בהילולת מוהרא"ש צריך להיזכר מה היה הלימוד העיקרי של מוהרא"ש, אנשים לא ידעו מבחוץ כלום, אבל כל מי שידע קצת, ידע שמוהרא"ש עבר חיים קשים מנשוא, אי אפשר היה לראות כלום בחוץ כי הוא החזיק מעמד, כל היום הוא חיזק אחרים, חיזק את כל העולם כולו, כתב ספרים לכל העולם, החיה את כל העולם כולו, מוהרא"ש מצא ספר קטן מרבינו, הספר השתפכות הנפש, והספר תפס את לבו, ומוהרא"ש נשבע ונדר שהוא יפרסם את ספרי רבינו בכל העולם כולו, מוהרא"ש היה אברך צעיר וקפץ לתוך חובות עמוקים כדי להדפיס ספרי רבינו.

- שנה אחרי החתונה התחיל מוהרא"ש להדפיס את ליקוטי מוהר"ן, וביקש מבתי הדפוס שיתנו לו בהקפה, וזה עלה שמונים וחמש אלף דולר, גם היום זה המון כסף לאברך אחרי החתונה, אבל אז זה היה סכום מטורף, ומוהרא"ש המשך להדפיס ולהדפיס, ובעצמו עבר מבית לבית להפיץ את הספרים, כי הוא עשה חשבון פשוט "אם רבינו הצליח להביא אותי אל הקב"ה אני רוצה

אומר לנו שאי אפשר להצליח בחיים ואי אפשר להיות יהודי רק מי שבקי ברצוא ובקי בשוב, רק אם יהודי יכול להמשיך וללכת עם הקב"ה גם כשלא הולך לו כלום, לא ברוחניות ולא בגשמיות, אין לו פרנסה ולא מצליח עם הילדים ולא עם השלום בית, ולא מצליח בשום דבר, הוא חייב להמשיך לקוות אל ד' ולהסתכל כלפי מעלה.

- רבינו סיפר פעם שהיה יהודי שהיה לו מאוד קשה בפרנסה, כמו שקורה היום אצל כל אחד, ומזלו של היהודי האיר לו והוא מצא יהלום מאוד יקר, והלך לברר מחירו וכולם אמרו לו שזה יקר מדי ורק המלך בעצמו יכול לקנות כזה יהלום, ואם יסע למלך וימכור לו הוא יהיה מליונר גדול, ולכן לא נשאר לו ברירה אלא לנסוע לוינה לעיר המלכות, לא אאריך בסיפור, אבל בקצרה הסיפור היה שהוא נסע עם האוניה, ובטעות זרקו לו את היהלום לתוך הים, וכשהתעורר וראה שהיהלום נזרק, וחשש שיזרקו אותו לתוך הים, כי הוא לא שילם על דמי הנסיעה רק בגלל שהראה את היהלום, והביאו לו את החדר המפואר ביותר, וכעת שאין לו יהלום יזרקו אותו משם, והחליט שהוא הולך להחזיק מעמד, והמשיך להיות בשמחה, והמשיך את המשחק כאילו שהכל טוב, וכשמנהיג הספינה נכנס לחדרו הוא המשך לשוחח איתו, ורבינו מסיים את הסיפור שלפני שהאוניה הגיעה לחוף הים, אמר מנהיג הספינה לאיש הזה, שיש לו בעיות עם הסחורה שיש בספינה, יש כמויות של חיטים שא"א להעביר בגבולות, והוא רוצה

ללמוד ליקוטי מוהר"ן ואיך ללמוד את כל הספרים, הוא אמר לי, אל תהיה בטלן תעבור על כל התורה כולה בגירסא, ובהתחלה הרגשתי ממש שאני אוכל אבני חצץ, לא הבנתי איך אני גורס את ליקוטי מוהר"ן, גמרא עוד הצלחתי לגרוס, וגם משניות היה קל לגרוס, אבל ליקוטי מוהר"ן היה מאוד קשה, צריך לציית למוהר"ש, ורק על ידי ששמעתי בקולו ועשיתי כדבריו זכיתי ללמוד את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

• אנחנו חייבים לציית לכל מה שמוהר"ש אמר לנו, אנחנו חייבים לעשות את מה שמוהר"ש לימד אותנו, המקורבים החדשים פוגשים את האברכים המבוגרים שאומרים להם: אתם לא יודעים בכלל מה היה כאן, אתם לא זוכרים את מוהר"ש וכו', אני רוצה שתדעו שמה שהיה כאן זה מה שיש היום, הלימודים של מוהר"ש נמצאים כאן, כשנוסעים לאומאן שומעים שם אנשים שאומרים: עכשיו אתה מגיע? אתה יודע שפעם לא היו כאן שירותים... אבל כשאני מסתכל בהבטחת רבינו על הנסיעה לאומאן לא ראיתי שכתוב שם שהתיקון מועיל רק אם אין שירותים, מה איכפת לי מה היה פעם, היום יש לי בדיוק מה שהיה פעם, כי יש את ספרי רבינו ויש את הלימודים והעצות של רבינו, ויש את לימודי מוהר"ש, ואנחנו צריכים רק ללכת עם העצות והלימודים בתמימות.

• הרבה אברכים ניגשים אלי ואומרים לי שמאוד קשה להם בפרנסה, אז אני רוצה שתוציאו את הסגולות שמוהר"ש היה נותן

להכניס את זה לכל העולם כולו".

• אנחנו צריכים כעת להתחדש בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן ולהתחזק, כשמישהו לא מרגיש טוב והוא הולך לרופא והרופא נתן לו מרשם, זה לא מספיק, וזה גם לא מספיק אם ילך לבית מרקחת ויקנה את התרופות וישים בארון, כל עוד שהבן אדם לא יבלע את התרופה הוא ישאר חולה, זה לא מספיק שאנחנו מסתובבים בהיכל הקודש, ויודעים מרבינו, ומכניסים את ספרי רבינו לארון, אנחנו חייבים להוציא כל יום את ספרי רבינו ולבלוע מזה.

• ברוך השם שזכיתי היום לסיים שוב ליקוטי מוהר"ן, וגם התחלתי היום שוב מחדש, ואני מצליח ללמוד ליקוטי מוהר"ן רק מכח דרך הלימוד של רבינו, רק בגלל שצייתתי למוהר"ש, בהתחלה הסתכלתי בספר ליקוטי מוהר"ן ממש כמו שהתרנגול מסתכל ב'בני אדם', רק כדי להבין את הדוגמא הזאת שווה לכם ללכת בערב יום כיפור לראות את הכפרות, כי ממש כך הייתי נראה, לא הבנתי כלום, היו לי כמה וכמה חברים חסידי ברסלב עוד לפני ההתקרבות למוהר"ש וכבר אז ניסיתי ללמוד ליקוטי מוהר"ן ולא הבנתי, וזה היה הנס שלי שאני כבר הכרתי חסידי ברסלב, כי יש כאלו שמתקרבים למוהר"ש ואז הם אומרים שרוצים ללכת לבדוק מה קורה בשאר המקומות בברסלב, אבל אני יודע מה קורה בשאר הכיתות בברסלב, ואני לא חייב ללכת לבדוק מה קורה שם, ברוך השם, ומאז שמצאתי את הצדיק מוהר"ש הוא לימד אותי איך

לעשות.

- אגיד לכם שוב ושוב, זה נכון שצריך לעסוק בפרנסה, אבל מי שהולך לפרנסה על חשבון שחרית מנחה וערבית, לא יכול להרוויח ולא יכול לעשות פרנסה, ואם תוכיח לי שעשית דיל טוב על חשבון התפילה, אני יגיד לך שתחכה קצת, ותראה שמשהו יקרה עם זה, בסוף תשקיע את זה במשהו ותפסיד, כי הדבר הראשון שצריך לעשות בכל יום זה להתפלל שחרית, לא צריך להתפלל דווקא ב'מנין המתינות' ומתיקות מדבש, העיקר שתלכו לבית הכנסת ותתפללו, אי אפשר בכלל לתאר מה זה אומר שיהודי הולך לבית המדרש עם טלית ותפילין, בזה"ק כתוב שיש מהפכה גדולה בשמים כשיהודי הולך עם טלית ותפילין, רבינו לא השאיר בניס, רבינו מאוד בכה על בנו שהסתלק, רבינו אמר שהוא כל כך רוצה בן שילך לבית המדרש עם טלית ותפילין.

- השיחה הזאת של רבינו שהוא רוצה בן שילך לבית מדרש עם טלית ותפילין, היא גם סטירה לפנים לאנשי שלומינו שזוכים שבניהם הולכים כל יום לבית מדרש עם טלית ותפילין, וההורים לא מרוצים, יש להם אלף טענות על הבן, במקום לשמוח שזוכים שהבן הולך כל יום לבית מדרש עם טלית ותפילין, אני לא יכול לחזור לעצמי ממה שהיה לפני הרבה שנים, היה כאן בחור בישיבה שקצת רצה לייפות את הפאות והזקן, היום הוא ברוך השם כבר יצא מהקטנות הדעת הזאת, אבל כך הוא רצה באותה תקופה, זה קטנות הדעת של נערים צעירים,

לנו, שיעור אחרי שיעור ומכתב אחרי מכתב תראו את הסגולות, מוהרא"ש כתב 'אם תלמדו תורה יהיה לכם פרנסה', ולכן אני מבקש ממכם תקחו משניות ותקבעו לעצמכם שיעור משניות, מוהרא"ש מביא מצדיקים 'משנה בגימטריא פרנסה', תלמדו משניות ויהיה לכם פרנסה.

- הכי טוב ללמוד כל יום קצת בבית, כשהאשה רואה שהבעל לומד, אפשר לחסוך בזה הרבה בעיות בשלום בית, כי אם הוא כל הזמן רק משגע אותה שהוא צריך אוכל וצריך זה וזה ואחרי זה משחק בטלפון כמו ילד קטן שחייב את המשחק שלו, הוא מאבד את החשיבות בעיניה, אבל כשהיא רואה שבעלה לומד, הוא מתיישב בסלון עם משניות וגורס, היא מחשיבה אותו ומעריכה אותו.

- נעבור לסגולה השניה של מוהרא"ש על פרנסה, להתפלל במנין, אברכים מדברים איתי ומספרים לי את מה שלא מספרים לכם, ואני מדבר על אלו שנקראים אברכים חשובים, אברכי כולל ולומדי תורה, ואומרים לי: ראש ישיבה, אנחנו לא מתפללים, אנחנו לא הולכים לבית כנסת. אברכים מתביישים לשאול את המורה דרך שלהם מה לעשות במקרה הזה, הם ישאלו איזה שם לתת לתינוק ואיזה שידוך לסגור ואיזה בית לקנות, אבל הוא מתבייש לשאול את האדמו"ר שלו מה לעשות שהוא לא מתפלל, כי כשהרב שלו ישמע את זה הוא לא יתן לו עליה בבית מדרש, ואם הוא יספר על הנסיונות שלו יזרקו אותו, אבל אלי אברכים באים ומספרים ושואלים מה

רק להגיד כי טוב ד', להודות לד' על החסדים והנסים שהקב"ה עושה לנו, ואת זה מה שראינו אצל מוהרא"ש, תמיד הוא הודה להקב"ה ותמיד שמח בחלקו, לקח לי שנים ארוכות כדי לדעת שמתחת לחיוך של מוהרא"ש יש המון המון סבל, אבל הוא היה דבוק להקב"ה והתגעגע להקב"ה.

מישהו אמר לי שהוא לא יכול להתפלל מיד הוא חייב קודם להכין את עצמו, אמרתי לו שדבר ראשון יתפלל שחרית, ומיד אחרי שחרית שיתחיל לעשות הכנות עד מנחה, דבר ראשון מתפללים, מי שמתחיל לאחר בסוף הוא לא מתפלל, מי שמתעכב כי הוא רוצה להתפלל במתינות, עדיף שיתפלל מנחה במתינות, קודם צריך להתפלל, אני מביא לכם סגולה לפרנסה, כדי שדברים יתחילו לזוז.

אתן לכם עוד סגולה לפרנסה שמוהרא"ש נתן לנו, לדבר יפה בבית, לא לכעוס עליה, לא לצעוק בבית, מוהרא"ש התחנן אלינו על זה שבוע אחרי שבוע, ואמר לנו שאנחנו צריכים לדעת ש'שלום בית' זה לא דבר מודרני, שלום בית זה דביקות בהקב"ה, כי אפשר להיות בקדושה רק אם נשואים וחיים בשלום, כמו שהגמרא מספרת בקידושין כט: שרב חסדא אמר לרב הונא שרב המנונא הוא אדם גדול, אמר לו רב הונא כשיבוא לידך תביא אותו אלי, והביא את רב המנונא, וראה רב הונא שאין לו טלית, הוא שאל אותו למה אין לו טלית ענה לו רב המנונא שהוא לא התחתן עדיין, הסתובב רב הונא לאחור כי לא רצה להסתכל בפניו, ואמר לרב המנונא אל תבוא אלי

ופגשתי את סבא שלו ואמרתי לו: ב"ה הנכד שלך מגיע כל יום לישיבה ומניח תפילין ומתפלל, אמר לי הסבא 'לכל הפחות זה', אני לא עניתי לו כלום, אבל מה זה לא הפחות זה, האם יש משהו יותר מזה, מה יותר מזה, ללכת עם חליפה זה יותר מטלית ותפילין, יש אנשים שצריכים ילדים רק כי הם צריכים את הילדים במצווה טאנץ' כשרוקדים ביחד עם כל הילדים, ומי שנמוך יעמוד בצד כדי שהתמונה תיראה טוב, זה קידוש השם שכולם נראים מסודר... וכשהתמונה לא נראית טוב, כי לבחור אחד יש צעיף לבן על מעיל אפור, האם בגלל זה אין יותר חשיבות לתפילין שלו, אין דבר גדול יותר מזה.

יצא לי לראות אנשי שלומינו יקרים, חסידי ברסלב אמיתיים, קשה לי להגיד את זה ברבים, אבל כך היה, שראיתי חסידי ברסלב שהתמונה שם בבית לא היתה בדיוק התמונה הכי יפה, ילד אחד הלך בשבת לבוש כמו אבא שלו אבל הילד שני בקושי היה לבוש, והילד השלישי היה לבוש משהו מוזר, והאבא היה מאוד שמח בשבת, כולו דבוק אל ד', ואהב את כל ילדיו ושמח איתם, ולקח את החיזוקים של רבינו, ומעולם לא היו לו קושיות על הקב"ה.

כשיצאתי היום לאירוע כאן במאנסי הלכתי קודם כל לציון של הרה"ק מריבניץ, היה קור גדול ואמרתי לכולם שיגידו מזמור אחד בתהלים כדי להחיות טיפה את הלב, ושאלו אותי איזה מזמור להגיד, אמרתי להם שאני אומר 'מזמור לתודה', אין לי מה להגיד,

כלום, לא להסתכל על האשה והילדים והפרנסה וכו', הכל זה תורה ותפילה, ולבית הלל העיקר הארץ, לעבוד כאן בארץ, ותמה רשב"י על מה יש להתווכח, אפשר להכניס את הקב"ה בתוך הארץ, אפשר להכניס את השמים בארץ, בתוך הבית אפשר להכניס את הקב"ה, כל הבית יהפוך לאלוקות, כשמבקשים על כל דבר מהשי"ת ומודים את השי"ת על כל דבר, וחושבים על כל דבר איך אפשר לעשות בזה נחת רוח להשי"ת.

- אברכים יקרים, כשאתם צריכים פרנסה, תקחו את הסגולה של רבינו [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט] שעיקר העשירות באה על ידי האשה, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו, כשבן אדם מכבד את אשתו הוא יתעשר, צריך לדבר יפה בבית, זה נראה קצת מוזר שנעמדים כאן בדינר גדול לדבר משלום בית, אבל זה מה ששמענו ממוהרא"ש שבוע אחרי שבוע, לדבר יפה בבית, לכבד את הבית, ולהביא הביתה דברים יפים, היום מאוד קל לעשות את זה, באמצע היום תתקשר ותשאל איך היא מרגישה, מה עושים הילדים, אל תשב בבית כל היום ולבדוק כל הזמן אם טראמפ כן תקף או לא, ומה מצב האוניות ליד איראן.

- מישהו שאל פעם את מוהרא"ש אם אפשר לדעת איפה הסמבטיון, הרי הכל היום גלוי ופתוח לכל, ומוהרא"ש עונה לו בשו"ת ברסלב, האם עד הסמבטיון הכל כבר מסודר אצלך, האם הבית שלך מסודר, האם אצלך בבית לא נזרקים אבנים כמו בסמבטיון, לכל הפחות בשבת לא יזרק אבנים אצלך, שלא

יותר עד שתתחתן, כך היה אצל רבינו, כשבחור הגיע לרבינו, רבינו גירש אותו ואמר לו שיחזור אחרי החתונה, וכדי להיות עם מח נקי צריך לחיות עם שלום בית.

- יש המון על מה לדבר בשלום בית, ר' נתן אמר שעל ענייני שלום בית הוא היה צריך להוציא עוד סט שלם של ליקוטי הלכות, ויש אומרים שהוא אמר שהיה צריך להוציא שמונה פעמים כל הסט של ליקוטי הלכות רק על שלום בית ובינו לבינה, חייבים לחיות בבית על פי ההלכה, אבל לא להוסיף הלכות וחומרות, אנשים חושבים שהם קדושים בזה שהם בורחים מהבית, קדושה יש רק למי שבבית.

- כשעברתי היום על הפרשה ראיתי ברש"י את הלימודים של רבינו בענין שלום בית, כשלומדים חומש רש"י עם ההקדמות של רבינו ומוהרא"ש רואים את הכל בחומש רש"י, על הפסוק 'וירד ד' על הר סיני' אומר רש"י שלא יכול להיות שירד על ההר ממש, כי כתוב 'כי מן השמים דיברתי עמכם', אלא הכוונה שהקב"ה הרכין שמים עליונים ותחתונים והציען על גבי ההר כמצע על המיטה ושם ירד כסא הכבוד, ונזכרתי מדברי מוהרא"ש שהסביר את המחלוקת של בית שמאי ובית הלל [בחגיגה יב]. לבית שמאי השמים נברא תחילה, ולבית הלל הארץ נבראה תחילה, ורשב"י אומר על זה בזוהר הקדוש 'תמה אני על אבות העולם', שמים וארץ נבראו יחד כקדירה וכיסויה, והסביר מוהרא"ש ששיטת בית שמאי שהעיקר זה השמים, לעזוב את הכל כאן ולהיות מלאך, אין

השבוע, ב"ה שהשבוע אני כבר אוהז בשביעי, אחרי זה תפתח את המשניות ותעשה סיום על משניות עוד פעם ועוד פעם, כל פעם שמוהרא"ש הגיע לבקר בישיבה הוא אמר לי שהוא כל כך מחיה את עצמו בכל פעם שהוא שומע מהבחורים את סיומי המשניות.

- הקב"ה עשה לי נס וחנון אותי במתנת חינום, שבעשר שנים האחרונות של מוהרא"ש התקרבותי אליו, ובעשר שנים האלו הייתי בכל שיעור ליל שישי, ושמעתי שוב ושוב את האמונה הפשוטה, לזכור ולדעת שהקב"ה עושה את הכל, אנחנו רק אורחים כאן לתקופה, אנחנו לא מבינים כלום, אנחנו בידי של הקב"ה, ואין לנו שום השגה לא בשידוכים ולא בהצלחת הילדים וכו', הכל זה מהקב"ה, ואדהכי והכי יש לתפוס משניות ולגרוס.

- כשנכנסתי למוהרא"ש בתחילת ההתקרבות, ואמרתי שאני רוצה לדבר איתו שיחה פרטית, אחרי שאני רצתי מירא השם אחד לשני, וחיפשתי צדיק, וסוף סוף מצאתי מקום כזה טוב, והחלטתי לשפוך את הלב אצל מוהרא"ש ולספר לו כל מה שעובר עלי, כמה שאני רוצה להיות ירא שמים, ואני רק רוצה להתחיל לדבר, ומוהרא"ש עוצר אותי עם ידיו ואומר לי 'קח משניות ותתחיל לגרוס', ואמרתי לו שאני רוצה קצת להגיד מה יש לי על הלב, וכמה אני רוצה להיות ירא שמים, ואמר לי מוהרא"ש שוב 'תיקח משניות ותתחיל לגרוס', וברוך השם עברו מאז עשרים ואחד שנים, והוא נתן לי משניות וגמרא ועוד כמה דברים יפים.

תצעק עליה כל הזמן, אבא שלך ואמא שלך וכו', רבינו אמר לר' נתן [שיחות הר"ן שיחה רס"ג] שהיצר הרע נעמד ליד בני הנעורים ומנסה לעשות הכל לעשות סכסוך ביניהם, שיזרקו איזה מילה פוגעת אחד לשני וכבר לא יוכלו להסתכל אחד לשני בעינים, ובפרט כשמגיע שבת קודש ובפרט כשיש ילדים, היצר מחריב בזה את כל הבית.

- כי אם רוצים ילדים בריאים שבריאים בנפשם, ושלא יצטרכו לרוץ כל הזמן לחפש אושר במקומות אחרים, הם חייבים שמחה בבית וכשהורים חיים בשלום בית ויש חמימות בבית הם גדלים בריאים, ילדים שלא רואים חמימות בבית, ואחרי זה רואים איזה תמונה שנראה לו שיש אהבה במקומות אחרים, הוא רוצה לרוץ שם, ונראה לו שאצל יראי השם אין אהבה וחמימות, ואז הילד נופל ל"ע לשאול תחתית, בדור הזה האחריות על ההורים שיהיה להם שלום בית, היא הרבה יותר מהדורות הקודמים, כי פעם לא היה אפשרות לבחור לראות ברגע אחד מה שאפשר היום, ואם טוב לו בבית ויש אוירה נעימה בבית ומדברים בכבוד אחד לשני, הוא ירצה להישאר בבית.

- כשאנחנו זכינו והתקרבו לרבינו ולמוהרא"ש ואתם רוצים לדעת על קצה המזלג מה אפשר למכור ממוהרא"ש, אלו הדיבורים ששמענו כל שבוע ממוהרא"ש, מוהרא"ש אמר לנו תמיד, קח לעצמך ערימת ספרים בבית או בכל מקום אחר שאתה יושב ללמוד, ותתחיל לגרוס, קח חומש ותחלק את החומש לפי סדר ימות

חשבון ויצרפו את כל המספרים האלו יגיעו למספרים הזויים.

• ואם ישאל מישהו איפה כל המקורבים ממילוני הקונטרסים, התשובה היא, שכל ההדפסה של ספרי רבינו וכל ההפצה של ספרי רבינו, הם לא במטרה להביא את כולם לרבינו, המטרה של הספרים זה להביא את כולם אל השי"ת, מי עומד מאחורי זה שכלל ישראל ממשיך, על אף הנסיונות הנוראים והחשכות הנוראה, כל הקהילות ממשיכות בתוקף ועוז, ביודעין ובלא יודעין רק ההתחזקות של רבינו גורמת לכל זה להימשך, מי שרוצה יגיד את זה בגלוי ומי שלא רוצה לא יגיד בגלוי, רק העצות של רבינו נותנים כח לכל העולם כולו, כל המשפיעים הגדולים שמשפיעים אמונה לוקחים את ההתחזקות מרבינו.

• מוהרא"ש סיפר שראש הישיבה בישיבה שלמד שם, בשעה שאמר לו לא ללמוד את הספרים, ואפילו לא ידע איך אומרים ברסלב, הוא היה אומר לי הספרים של בוריסלוב, באותה תקופה שמו של רבינו לא היה ידוע כמעט, חסידי ברסלב היו בודדים בעולם, ומוהרא"ש עשה מהפכה בעולם, ואנחנו צריכים לקחת את מה שמוהרא"ש עשה ולהמשיך את זה הלאה.

• לא כל אחד יכול להפיץ בפועל, יש כאלו שיכולים ללכת לבתי כנסיות ולחנויות ולהפיץ, ויש כאלו שיכולים לעזור לסחוב את הספרים למפיץ, ויש כאלו שיכולים לעזור להדפיס את הספרים, לייבי סיפר קודם שהוא היה צריך ישועה בבית ושכח בעצמו מהסגולה של

• ההילולא הלילה התארגנה יחד עם מסיבת הכרת הטוב לאנשי שלומינו שיש להם רגש להפיץ את ספרי רבינו ותלמידיו, להאיר את העצות של רבינו לכל העולם כולו, את הדפוס הראשון פתחנו בישיבה בווייליאמסבורג, וכשמוהרא"ש הגיע לראשונה לישיבה אחרי שהבאנו את המדפסת הענקית, פתחנו לו את החדר והראנו לו את זה, והוא כל כך נהנה ואמר לנו: אם לר' נתן היה חדר כזה, כמה שהוא היה מחיה את עצמו. מוהרא"ש היה חי עם ר' נתן בכל ימיו, אי אפשר בכלל להסביר את זה, הוא ידע כל פרט ופרט מימי חייו של ר' נתן, וכל ההתלבטויות של ר' נתן בנוגע בית הדפוס, בתחילת ימיו ובסוף ימיו, ועל המאסר הנורא שעבר, וכמה שחבריו של ר' נתן ביקשו ממנו בסוף ימיו שיפסיק עם זה, כי הוא כבר מספיק סבל מזה, אבל ר' נתן לא הפסיק ונסע עם תלמידו ר' נחמן מטולטשין להדפיס ספרים, ואת ר' נחמן עצרו בגבול, אבל ר' נתן המשיך לבד, והוא היה כבר מבוגר ונסע לבד עם עגלה שמיטלטלת כל הדרך שבוע שלם...

• מוהרא"ש היה חי עם הדפסה, אין לי את המספרים של כמויות ההדפסה שמוהרא"ש הדפיס, אבל אני קורא את המכתבים ב'אשר בנחל' ומשם אפשר לקבל קצת השגה בזה, אני רואה מכתב שמוהרא"ש כותב 'ברוך השם שרק השנה הדפסתי שש עשרה מליון קונטרסים כפי שהבטחתי השנה להדפיס', אחרי זה הוא כותב במכתב 'השנה הדפסתי כפול משנה שעברה', ואם יעשו

כאבים או לא, כי הוא שמע בקווי הנייעס שזה מסוכן וזה גורם לכל מיני שטויות וכו', כשאין מה למכור מוכרים שטויות ומדברים על חלב אדום וכחול ועוד עושים מזה אמונה ומי שלא מאמין בזה אחת דתו... היהודי הזה הרגיש שהוא כבר לא יכול לסבול יותר היסורים ולקח מיד את התרופה, אחרי רבע שעה היסורים נרגעו, ואז הוא מתחיל לחשוב, למה לקחתי את התרופה, הרי בין כה היסורים עברו לי... ככה זה עובד עם מי שלקח גליון וקרא כמה מילים ונודע לו שיש השי"ת בעולם, והוא קצת חיזק את נפשו, והוא מרגיש יותר טוב ומדבר יפה בבית, ואחרי זה הוא אומר למה צריך בכלל את הגליון הזה, הרי אני יודע שיש הקב"ה בעולם ואני מדבר יפה בבית, למה צריך בכלל גליון כזה שכל הזמן כתוב שם על האשה, אותו דבר כשאבא שולח את הבן שלו לברסלב ורואה שהכל טוב, והוא לא מבין למה הבן שלו צריך את ברסלב הרי הכל טוב עם הבן שלו.

• אני לפעמים נכנס לבתי כנסת ואנשים צוחקים עלי ואומרים לי, אה, ראש ישיבה, מה עושים אם אשתי לא מדברת והיא מצוברחת וכו', ואני ככה מחייך, והוא אומר לי, לא לא אני מתכוון ברצינות, זה באמת מוזר ומצחיק, אבל אחרי זה הוא יקח את הגליון ויראה שאסור לחשוב בכלל מהדבר הזה של 'להתגרש', כפי שרבינו כותב [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ'] שלא להתגרש אלא לקבל באהבה, אין דרך לברוח מהצער והעגמת נפש שנקבע.

ההדפסה והוא ממש התבייש עד שאשתו הזכירה לו את הסגולה והוא מיד תרם ונושע, גם לי היה אותו סיפר החורף, וברוך השם שראיתי ניסים גדולים, אין לי חשבון בנק ואין לי כרטיס אשראי, וכמה מזומן אני כבר יכול להחזיק בבית, אבל כשצריכים ישועה משלמים חמש מאות דולר להדפסה ורואים ישועות.

• זה היה כשאברך ניגש אלי פעם אחרי שיעור והיה צריך להיוושע בישועה גדולה ללידה בניקל, ואמרתי לו שיתרום חמש מאות דולר לאשר בנחל ויראה ישועות ויהיה לידה טבעית בעזרת השם, ואז אני מתחיל לחשוב לעצמי, איך אני אומר לו לעשות סגולות כאלו כשאני בעצמי עכשיו עסוק עם ילד ונכנס לבית חולים ויוצא מבית חולים ושוב נכנס ושוב יוצא, ואז נתתי מיד חמש מאות דולר לבית הדפוס, וראיתי נס גדול, ואחרי זה תרמתי עוד חמש מאות דולר לאמא של התינוק שתקבל כוחות לגדל אותה, וראיתי מיד שכל מה שמוהרא"ש אמר מתקיימים במילואם, כל מי שיש לו יד בהפצת העצות של רבינו זוכה לישועות, כי כאן בעולם הזה אי אפשר בכלל לדעת מה זה מועיל, רק בעולם האמת יראו מה הועילו הגליונות, כי אף האנשים שלא מסתכלים בגליונות, מציצים ככה מן הצד שאף אחד לא יראה ואומר שהוא לא צריך את זה, ובינתיים הוא תפס איזה מילה וקיבל חיזוק.

• ר' משה אריה מספר שהיה יהודי שהיו לו כאבי שיניים נוראים שחדרו לו עד המוח, והוא מתלבט בעצמו אם לקחת תרופה לשיכוך

בחסידות ולהיות מחובר אל השי"ת.

ד' יעזור שבזכות הצדיק הגדול מוהרא"ש שמסר נפשו עבור בני ישראל, וכל אחד ואחד יודע בעצמו מה זכה לקבל ממנו, בזכותו ניוושע, וכשבן אדם רואה שמאוד מר לו, שיוציא את הספרים של רבינו ותלמידיו ויתחיל לקרוא, מוהרא"ש סיפר מעשה פלא על בנקאי גדול שישב במשרדו ורצה להתאבד, היה לו בקבוקון של סם המות מתחת כמה ספרים ורצה לקחת את הבקבוקון ונפתח לו קונטרס מרבינו, וראה שכתוב שם אין שום יאוש בעולם, וצריך לפנות להקב"ה, והוא ניסה את זה והיה לו נס גדול.

ד' יעזור לנו לזכות להיוושע כל אחד במה שהוא צריך, ואני זוכר שפעם אחת הכנסתי למוהרא"ש חמש מאות דולר ל'אשר בנחל', ובאותה תקופה לא הייתי צריך איזה ישועה ואמרתי לו שמוהרא"ש הבטיח ישועה, אז יש לי קרדיט ישועה לעת הצורך, אמר לי מוהרא"ש, האם זה שאתה מגיע לכאן זה לא ישועה, הרי זה הישועה הגדולה ביותר שאפשר לבוא שוב ושוב אל רבינו, ר' נתן עמד פעם אצל רבינו והתחיל להגיד 'ואני ברוב חסדך אבוא ביתך', ואני, הרי אני יודע בדיוק מי אני, אבל ברוב חסד ד' אני יכול לבוא שוב אל רבינו, לשמוע שוב שיש הקב"ה בעולם, ולשמוע שוב את העצות המתקוות של רבינו ולהחיות עצמינו בנקודות טובות, ולהיות שמח עם הנחת תפילין, אצלינו נוהגים לרקוד אחרי התפילה, ואם אתה מתפלל בבית כנסת אחר,

• אנחנו בעזרת השם נמשיך להדפיס את הספרים, אני מאוד מבקש מכל אנשי שלומינו מכל מי שאין בכוחו להסתובב בבתי כנסיות ובאולמות ובבתים, הרי אתה בין כה הולך למקווה בערב שבת, למה שלא תיקח כמה גליונות ותשים על השולחן, אני מבין שקשה לך לתת למישהו ביד, כי אז יתברר לך שגם ההוא מקשיב לשיעורים... אבל אתה יכול להניח על שולחן בבית כנסת, ואתה לא יודע את מי הצלת, לפעמים מסתובב בחור עם מחשבה שהוא רוצה לעזוב את הכל, ואז הוא רואה שהקב"ה מחכה לו ואף מי שחטא יכול לעשות תשובה, אפשר פשוט להציל אנשים, נוסעים כל יום רכבות להשמדה, לא לאושוויץ אלא הרבה יותר גרוע מזה, גדול המחטיאו יותר מההורגו, וכאן יש אפשרות להציל את הנשמות, וזה לא זמן לחשוב שעסוקים עם דברים אחרים, ואם מישהו אומר לך למה אתה תופס בחורים מהחסידות שלי, תגיד לו, אני לא רוצה לקחת אף אחד, אני רוצה שישאר כאן על הפארענצ'עס ורק יאמין בהשי"ת, אני יודע שבין כה יום יבוא וימאס לו והוא יעזוב את הפארענצ'עס, לכל הפחות שיהיה יהודי, אני שומע את זה מחברים שנמצאים בקהילות אחרות, והם אומרים שיושבים כל הזמן באסיפות מה לעשות עם האברכים שעוזבים את הפארענצ'עס והחסידות כבר לא מעניין אותם, אני רק יחזק אותם לכבד את המורה דרך ולכבד את ההורים וללמוד ולהתפלל, יש רק דבר אחד שיכול להפריע, שלראש השנה צריך לנסוע לרבינו לאומאן, אבל חוץ מזה אפשר להישאר

קדוש כזה, ותודה רבה לר' לייבי
ולכל מי שעוזר להדפסה, תודה
רבה לר' אליהו על תרומת האירוע
הלילה ד' יעזור לך שיהיה לך המון
הצלחה.

אתה יכול אחרי התפילה ללכת לפי
קצב השיר, רבש"ע כל כך טוב לי,
כי טוב השם, אני נהנה שהנחתי
תפילין, שיש לי זקן ויש לי פיאות,
ד' יעזור שנפעל כל טוב ביום

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 9191-444-1212

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com